

Otello

Giuseppe Verdi

Opera o čtyřech dějstvích
Libreto Arrigo Boito podle stejnojmenné hry
Williama Shakespeara

Osoby

Otello
Jago
Desdemona
Cassio
Emilia, Jagova manželka
Roderigo, benátský šlechtic
Lodovico, vyslanec Benátské republiky
Montano
Hlasatel

Překlad Marie Kronbergerová

1. dějství

Sbor Plachta! Lodní prapor!
Montano To je okřídlený lev!
Cassio Teď ho ozářil blesk.
Sbor Troubí! Střílí z děla!
Cassio To je loď velitele.
Montano Chvilími mizí, a pak se objevuje na obzoru...
Cassio Přídí se vynořuje z vln.
Sbor Mizí v oblacích a v moři, pak se vynoří v záři blesků.
Blesky! Hromy! Vzdušné víry! Větrná smršť a blesky!
Moře se chvěje! Chvěje se vzduch! Svět se otřásá od základů až k vrcholům. Sveřepý, slepý duch závratí protnul vzduch. Ach! Bůh cloumá nebesy a ta vlají jako děsivý závoj. Vše halí dým. Všechno je v plamenech! Strašná mlha se rozšíří, pak ještě hrozivěji mizí. Celý svět sténá v křechách, spěje do záhuby, ďábel blouzní, na nebi hřmějí obří polnice. Bože, záblesk bouře! Bože, zachovej nám přízeň! Zachraň loď a vlajku, symbol benátské štěstěny! Ty řídíš hvězdy a osud! Ty vládneš světu a nebesům! Dej, ať kotva bezpečně spočine na dně klidného moře.
Jago Zlomil se stožár!
Roderigo Loď se řítí na útes!
Sbor Pomoc! Pomoc!
Jago Kéž jej pohřbí mořské útroby!
Sbor Je zachráněna! Je zachráněna!
Hlasy za jevištěm Spusťte čluny! Chopte se lan! Držte je!
Sbor Honem k veslům! Ke břehu!
Hlasy za jevištěm Budeme přistávat! Vylodíme se!
Sbor Hurá! Sláva! Hurá!
Otello Jásejte! Pýcha Musulmanů je pohřbena v moři. Nám a nebesům náleží sláva! Nejprve zaútočily zbraně, pak ji přemohl uragán.
Sbor Ať žije Otello! Ať žije! Sláva! Sláva! Vítězství! Vítězství! Vítězství! Jsou vyhlazeni! Ve strašné vřavě se ocitli! Jsou rozprášeni, zničeni, pohřbeni. Posledním odpočinkem jim bude vlnobítí, rej bouří, mořské hlubiny. Vítězství! Bouře se uklidňuje.

Jago No tak, Roderigo, na co myslíš?
Roderigo Že se utopím.
Jago Jen hlupák se utopí z lásky k ženě.
Roderigo Nedokážu to překonat.
Jago No tak, seber se! Počkej, až zapracuje čas. Krásné Desdemoně, kterou tajně zbožňuješ, se brzy zoškliví polibky toho divocha s opuchlými rty. Milý Roderigo, upřímně prohlašuji, že jsem tvým přítelem a není větší trápení, s nímž bych ti mohl pomoci. Jestli křehký ženský slib nebude příliš tvrdým oříškem pro mne či pro peklo, přísahám, že ta žena bude tvou. Poslouchej mě: ač předstírám, že ho mám rád, já toho mouřenína nenávidím. A důvod hněvu stojí tady, podívej. Ten vyfintěný kapitán zaujal mé místo, to, které jsem si poctivě zasloužil za mnoho vybojovaných bitev. Taková byla vůle Otellova a já jsem dál v jeho mouřenínské vládě praporečnickem! Ale jako je pravda, že ty jsi Roderigo, je také pravda, že kdybych já byl mouřenínem, nechtěl bych kolem sebe vídat takového Jaga. Jestli mě poslechněš...
Sbor Radostný oheň! Veselý plamen! V jeho záři ať pohasne noc. Chvěje se, jiskří, praská a vzplane, jiskřivý požár zachvátí srdce. Půvabná stvoření paprsky lákají, v hloučcích se kolem ohně točí. A jsou to dívky veselých zpěvů a jsou to motýli ohnivého letu. Plane palma se smokvoní, nevěsta zpívá se svým věrným. Nad zlatavým plamenem, nad milým sborem vane ohnivý dech nebes. Radostný oheň rychle vzplál! Rychle pomíjí lásky žár! Září a tmavne, chvěje se, jiskří, poslední záchvěv, záblesk a zhasne.
Jago Roderigo, pijme! Tady je číše, kapitáne.
Cassio Už nebudu pít.
Jago Spokni tenhle doušek.
Cassio Ne.
Jago Podívej! Dnes celý Kypr šílí! Je to noc radosti, takže...
Cassio Přestaň. Už jsem z vína celý rozpálený.
Jago Ale musíš se ještě napít. Na svatbu Otella a Desdemony!
Sbor Ať žijí!
Cassio Ona je ozdobou této země.
Jago Poslouchej ho.

Cassio Svým zářivým půvabem si každého podmaní.
Roderigo A přitom je tak skromná.
Cassio Ty, Jago, budeš pět chvalozpěvy.
Jago Poslouchej ho. Já jen vše kritizuji.
Cassio Ale ona je nad každou chválu krásnější.
Jago Na toho Cassia si dej pozor!
Roderigo Čeho se bojíš?
Jago Mluví až moc ohnivě, bujaré mládí mu dává ostruhy, mazaný svůdce ti zkrřížil cestu. Pozor...
Roderigo A co mám dělat?
Jago Když se trochu napije, je ztracený! Napájej ho. Tady, chlapani, víno! Svlaž si hrdlo! Pij, vyzunkni to! Než dozpívají, ať je sklínka prázdná.
Cassio Tenhle pravý nektar z révy dokáže příjemně omámit mysl.
Jago Koho přilákal smělý a výstřední chvalozpěv, napij se se mnou! Pij, jen pij, pij se mnou!
Sbor Koho přilákal smělý a výstřední chvalozpěv, bude pít s tebou! Bude pít, bude pít, bude pít s tebou!
Jago Ještě jeden lok a je opilý.
Roderigo Ještě jeden lok a je opilý.
Jago Celý svět se třese, když jsem opilý! Postavím se výsměchu Boha i osudu!
Cassio Jako libozvučná loutna zním. Má pouť je plná radosti!
Jago Koho přilákal smělý a výstřední chvalozpěv, napij se se mnou! Pij, jen pij, pij se mnou!
Sbor Koho přilákal smělý a výstřední chvalozpěv, bude pít s tebou! Bude pít, bude pít, bude pít s tebou!
Jago Ještě jeden lok a je opilý.
Roderigo Ještě jeden lok a je opilý.
Jago Zbabělci ať prchnou od poháru s živou vodou!
Cassio Každý ať pohlédne až na dno mé duše!
Jago Ti, kteří ukrývají v srdci jen podvod.
Cassio Já se pravdy nebojím.
Jago Koho přilákal... chvalozpěv...
Cassio ... nebojím se pravdy, nebojím se pravdy.
Jago ... napij se se mnou...
Cassio ... nebojím se pravdy...
Jago ... napij se se mnou.

Cassio ... a piju a piju a piju...
Sbor Ha, ha, ha, ha...
Cassio Kalichu...
Jago Je namol zpitý.
Cassio ... kalichu...
Jago Prober se. Vyzvi ho na souboj. Snadno se rozčílí.
Sbor Ha, ha, ha, ha!
Cassio ... okraje...
Jago ... urazí tě... nastane vřava!
Cassio ... kalichu... okraje...
Jago Uvědom si, že tak můžeš milému Otellovi zkazit první milostný večer!
Roderigo To mě právě pohání.
Cassio ... zčerve... zčerve... zčervenají.
Roderigo a Kypřaně
 Ha, ha, ha, ha!
Roderigo, Jago, sbor
 Pij, jen pij, pij se mnou!
Cassio Budu pít, budu pít, budu pít s tebou.
Montano Kapitáne, na baštách vás čeká stráž.
Cassio Pojdme!
Montano Co to vidím?
Jago Cassio takhle před spaním rozjímá každou noc.
Montano O tom musí Otello vědět!
Cassio Pojdme na bašty.
Roderigo a sbor
 Ha, ha, ha, ha!
Cassio Co se tak směje?
Roderigo Směju se podroušenému...
Cassio Ať nějakou neschyťáš! Darebáku!
Roderigo Ty opilý lumpe!
Cassio Burane! Tebe už nikdo nezachrání!
Montano Zadržte, pane, prosím vás.
Cassio Přerazím tě, jestli se mi postavíš do cesty.
Montano Je trochu opilý...
Cassio Trochu opilý?!
Jago Jdi do přístavu a křič, co ti síly stačí: Vzpoura! Vzpoura!
 Běž a šíř zmatek a hrůzu. Ať bijí zvony na poplach.
Jago Bratří! Ukončete ten hrozný spor!

Sbor / ženy Utečeme!
Jago Bože! Montano už krvácí! To je strašná bitka!
Sbor / ženy Utečeme!
Jago Smír!
Sbor / muži Smír!
Sbor / ženy Pobjíj se!
Sbor / muži Mír!
Jago Tu bojechtivou náladu už nikdo nezastaví! Křičte na poplach! Jsou posedlí ďáblem!
Sbor Do zbraně! Do zbraně! Pomoc! Pomoc!
Otello Odložte meče! Hej! Co se děje? Jsem snad u Saracénů? To do vás vjel turecký vztek a teď jeden druhého rozšápete? Poctivý Jago, ty mě máš rád, mluv.
Jago Nevím... zpočátku tady byli všichni zdvořilí, přátelští a veselí... a pak najednou, jako by je nějaká zlovolná planeta očarovala, tasili zbraně a zuřivě se na sebe vrhli... Kéž bych si předtím zlámal nohy, které mě sem přivedly!
Otello Cassio, jak to, že ses tak zapomněl?
Cassio Milost... odpusťte mi... ani mluvit nemohu...
Otello Montano...
Montano Jsem raněn...
Otello Raněn! Proboha! Krev mi vře v žilách. Hněv zahání našeho strážného anděla na útěk! Jakže? I mou sladkou Desdemonu jste vyrušili ze spánku? Cassio, už nejsi kapitánem.
Jago Ó, jsem vítěz!
Otello Jago, ty jdi s několika lidmi do města, je celé vyděšené, nastol zase klid. Pomozte Montanovi. Všichni se vrátí pod vlastní střechu. Já odtud neodejdu, dokud nebudou bašty prázdné.
Otello Všechn hluk už se ztrácí v hluboké noci. Mé rozechvělé srdce se uklidňuje v tomhle objetí a znovu je plné citu. Ať zuří válka a svět se propadá do propasti, když po návalu hněvu přijde tento nával lásky!
Desdemona Můj šlechetný bojovníku! Kolik trápení, kolik smutných vzdechů a kolik naděje nás dovedlo k slastnému objetí! Ó, jak je sladké šeptat si spolu. Pamatuj si to! Jak jsi mi vyprávěl o životě psance, o krutých událostech a svém

dlouhém trápení a já ti naslouchala, celá unesená, rozrušená a vyděšená.

Otello Líčil jsem třesk zbraní, potyčku a statečný běh před smrtelným průlomem, výpad jako strašlivý břechťan, jak uchvátil zástavu, a svištící střelu.

Desdemona Pak jsi mě zavedl na jiskřící poušť, na rozžhavený písek, do své rodné země. Vyprávěls o prožitém utrpení a o poutech a otrokových mukách.

Otello Tvá krásná tvář slzami mírnila ten příběh a rty jej zjemnily svými vzdechy. Sláva, ráj a hvězdy sestoupily do mých temnot, aby mi požehnal.

Desdemona A já viděla na tvých tmavých spáncích zářit nadpozemskou krásu génia.

Otello A tys mě milovala pro mé neštěstí a já tě miloval pro tvou milosrdnost.

Desdemona A já tě milovala pro tvé neštěstí a tys mě miloval pro mou milosrdnost.

Otello A tys mě milovala...

Desdemona A tys mě miloval...

Otello A já tě miloval...

Otello, Desdemona ... pro tvou/mou milosrdnost.

Otello Ať přijde smrt a zastihne mě na vrcholu vzrušení z tohoto objetí! Má duše prožívá takové potěšení, že se obávám, že už mi tento božský okamžik v neznámé budoucnosti mého osudu nebude dán.

Desdemona Kéž nebesa rozptýlí trápení a láska v proměnách času zůstane stále stejná.

Otello Na tuto tvou modlitbu ať nebeský zástup odpoví „Amen“.

Desdemona Ať odpoví „Amen“.

Otello Ach! Radost mě zaplavuje tak divoce, že udýchaně spochínu... Polibek...

Desdemona Otello!

Otello Polibek... ještě jeden polibek. Již planoucí Plejády sestupují k moři.

Desdemona Je hluboká noc.

Otello Pojd'... Venuše září.

Desdemona Otello!

2. dějství

Jago Netrap se. Jestli mi věříš, brzy zase budeš mít svou bláznivou lásku Monny Bianky, hrdý kapitáne se zlatým kordem a zdobným opaskem.

Cassio Nepochouzej ve mně liché naděje...

Jago Počkej, něco ti povím. Měl bys vědět, že Desdemona velí našemu veliteli, on žije jen pro ni. Je tak laskavá, popros ji, ať se za tebe přimluví, a určitě ti bude odpuštěno.

Cassio Ale jak bych s ní mohl promluvit?

Jago Má ve zvyku trávit siestu tam ve stínu stromů s mou chotí. Tam na ni počkej. Tak máš otevřenou cestu k záchraně. Běž.

Jago Běž! Víím, co je tvým cílem. Podněcuje tě tvůj démon a tím démonem jsem já. A mne vleče můj nesmiřitelný Bůh, v nějž já věřím. Věřím v krutého Boha, jenž mě stvořil ke své podobě, a já jej v hněvu volám. Z ubohého zárodku, mrzkého drobtu jsem se narodil. Jsem ničerný, protože jsem člověk. A cítím v sobě původní bahno. Ano! Tohle je má víra! Pevně věřím, tak jako věří vdovička v chrámu, že zlo, na nějž myslím a jež mnou pokračuje, svým osudem naplňuji. Věřím, že dobro je jen komediant, směšný svou tváří i srdcem, všechno je na něm prolhané: slza, polibek, pohled, oběť a čest. A věřím, že člověk je hříčkou podlého osudu od děcka v kolébce až po červa v hrobu. Stále jen výsměch a potom smrt. A pak? A pak? Smrt je nicota. Řeči o ráji jsou jen stará báchorka.

Tady je. Cassio, teď ty. Tohle je ta pravá chvíle. Seber se, přichází Desdemona. Pohnul se. Zdraví ji a jde k ní blíž. Teď sem tak přivést Otella! Satane, pomoz mi v mě zkoušce! Už si spolu povídají... a ona s úsměvem sklání krásnou tvář. Stačí mi pouhý záblesk toho úsměvu, abych Otella dovedl do záhuby. Pojd'me... Musím to využít ve svůj prospěch. Tady je... Na místo! Do práce!

Jago To mě trápí.

Otello Co to říkáš?

Jago Nic. Vy jste tady? Zbytečné slovo mi uniklo ze rtů...

Otello Ten muž, co odchází od mé ženy, to je Cassio?
Jago Cassio? Ne. Tenhle sebou trhl, jako by něco provedl, když vás viděl.
Otello Myslím, že to je Cassio.
Jago Můj pane...
Otello Co si přeješ?
Jago Desdemona v prvních dnech vaší lásky Cassia neznala?
Otello Ano. Proč se mě takhle ptáš?
Jago Já nejsem podezřívavý, ani lstivý.
Otello Pověz, nač myslíš, Jago.
Jago Svěřoval jste se Cassiovi?
Otello Často nosil mé ženě ode mne dary nebo vzkazy.
Jago Opravdu?
Otello Ano, opravdu. Ty myslíš, že není čestný?
Jago Čestný?
Otello Co skrýváš v srdci?
Jago Co skrývám v srdci, pane?
Otello „Co skrývám v srdci, pane?“ Proboha, ty jsi ozvěnou mých slov, ve skrytu duše chováš nějakou hroznou obludu. Ano, před chvílí jsem dobře slyšel, jak mumláš: „To mě trápí.“ Ale co tě trápilo? Řekneš Cassio a svaštíš čelo. No tak, mluv, jestli mě máš rád.
Jago Vy víte, že vás mám rád.
Otello Tak to ihned bez obalu pověz. Nejhroznějšími slovy vyjádři své nejčernější myšlenky.
Jago I kdybyste mou duši držel v ruce, nedozvěděl byste se to. Ach!
Jago Bojte se, pane, žárlivosti! Je to přízračná stvůra, sinalá, slepá, svým jedem sama sebe otráví, prudká rána jí rozetne hrud'.
Otello Jsem ubožák! Ne! Marné podezírání ničemu neprospívá. Než se dostaví pochybnost, pátrej, když tě přepadne, hledej důkazy, máš-li důkaz (Otello má své vrcholné zákony), láska a žárlivost se musí ztratit současně!
Jago Ta představa zlomila pečeť na mých ústech. Ještě nemluvím o důkazu, ale přece jen, šlechetný Otello, bděte, poctivé a čisté svědomí často nepozná klam. Dejte si pozor! Zkoumejte Desdemonina slova, jediné slovo může obnovit víru nebo potvrdit podezření.

Sbor Kamkoli pohlédneš, vše září, srdce planou, kamkoli kráčíš, snáší se oblaka květů. Sem, mezi lilie a růže, jako na neposkvrněný oltář otcové, děti a ženy přicházejí zpívat.
Jago Tady je... dávejte pozor.
Sbor Kamkoli pohlédneš, vše září, srdce planou, kamkoli kráčíš, snáší se oblaka květů. Sem, vprostřed lilí a růží, jako na neposkvrněný oltář otcové, děti a ženy přicházejí zpívat.
Mladíci Nabízíme ti lilii, líbezný stvol, který andělé přijali na nebi. Zářivý plášť, sukni Madony a svatý závoj zdobí.
Ženy a námořníci Ovzduším radostně letí píseň a hbitá loutna ji doprovází.
Námořníci Tobě korál, perly a purpur, jež mořské hlubiny vydaly. Svými dary Desdemonu jako svatý obraz ozdobíme.
Ženy a mladíci Ovzduším radostně letí píseň a hbitá loutna ji doprovází.
Ženy Pro tebe mnoha květy tu ozdobíme zemi. Duben orámoval světlovlasou nevěstu vzduchem plným rosy, který se na slunci chvěje.
Mladíci a námořníci Ovzduším radostně letí píseň...
Sbor Kamkoli pohlédneš, vše září...
Desdemona Nebesa září, vzduch tančí, voní květy. Radost, láska a naděje mi v srdci zní.
Otello Ten zpěv mě přemohl.
Jago Krása a láska se snoubí v milostném chvalo zpěvu!
Sbor Žij šťastně! Žij šťastně! Sbohem.
Otello Jestli mě klame, nebesa se sama sobě vysmívají!
Jago Naruším vaši líbeznou souhu.
Kypřané Tady vládne láska.
Otello Ten zpěv mě přemohl.
Desdemona Nesu ti prosbu člověka, který trpí, protože jsi jej zavrhl.
Otello Kdo je to?
Desdemona Cassio.
Otello To on s tebou mluvil v zahradě?

Desdemona Ano, on a jeho bolest mě zasáhla. Je tak opravdová, že je hoden milosti.

Přimlouvám se za něho, prosím tě za něj. Odpuť mu.

Otello Teď ne.

Desdemona Neodmítej mi svůj souhlas. Odpuť mu.

Otello Teď ne.

Desdemona Proč mluvíš tak chmurně? Jaké trápení tě souží?

Otello Mám hlavu jako v ohni.

Desdemona Ten protivný žár pomine, když ti sama tímhle měkkým plátnem ovážu čelo.

Otello To nepotřebuji.

Desdemona Ty se trápíš, pane.

Otello Nech mě! Nech mě!

Desdemona Jestli jsem se nevědomky proti tobě, manžel, provinila, řekni mi sladké a milé slovo odpuštění.

Otello Možná proto, že nejsem prohnaný, nepodvádím v lásce...

Desdemona Jsem tvoje holčička, pokorná a poddajná...

Jago Dej mi ten šátek, který jsi teď sebrala.

Emilia Jaký podvod zase chystáš? Čtu ti to v tváři.

Otello ... možná proto, že můj život je v druhé půli...

Jago Marně se stavíš proti, když já poručím.

Emilia Víím, jak uboze umíš závidět.

Desdemona Ty ale vzdycháš...

Otello ... možná proto, že je má tvář tak neblaze tmavá...

Jago Tvoje podezírání je ubohé!

Emilia Moje ruka to věrně ohlídá.

Desdemona Upřeně hledíš k zemi...

Jago Dej mi ten šátek! Má rozezlená ruka na tebe dopadne!

Emilia Jsem tvá žena, ne tvá otrokyně.

Desdemona Pohleď mi do tváře a dívej se, jak promlouvá láska.

Otello Možná proto, že nejsem prohnaný, nepodvádím v lásce...

Jago Ty jsi Jagova nečistá otrokyně.

Emilia Tuším, že se stane neštěstí.

Otello ... možná proto, že můj život je v druhé půli...

Jago A nebojíš se mě?

Emilia Jsi krutý!

Desdemona Pojď, já potěším tvé srdce, ulevím ti od bolesti.

Jago Dej mi ho!

Emilia Co chceš dělat?

Jago Dej mi ten šátek!

Emilia Jsi krutý!

Desdemona Pohleď mi do tváře a dívej se...

Emilia Zvítězily kruté a zbabělé drápy. Bůh nás chraň před nebezpečím.

Jago Už ovládám svou touhu, teď Jago pracuje na té léčce!

Otello Ona je ztracena a já jsem pohaněn. Mám zlomené srdce. A můj nádherný sen leží v bahně.

Desdemona Pohleď mi do tváře a dívej se, jak promlouvá láska...

Dej mi sladké a milé slovo odpuštění.

Otello Odejděte! Sám chci zůstat.

Jago Vyplatí se ti mlčet. Rozumíš?

Otello Desdemona se provinila!

Jago Z těchto vláken upředu důkaz milostného hříchu. Schovám ho v Cassiově domě.

Otello Hrozná představa!

Jago Můj jed už působí.

Otello Provinila se proti mně! Proti mně!

Jago Trp a řvi!

Otello To je hrůza! Hrůza!

Jago Už na to nemyslete.

Otello To jsi ty?! Zpátky! Pryč! Přibil jsi mě na kříž! Ach, podezírat je hroznější než sama potupa. Copak jsem ve chvíli, mně ukradených, kdy tajně ukájela svou smyslnost, něco tužil? Byl jsem smělý a veselý. Ještě jsem nic nevěděl. Necítil jsem na jejím božském těle, které ve mně rozněcuje lásku, a na jejích prolhaných rtech Cassiovy žhavé polibky! Ale teď! Teď... Teď a navždy sbohem, posvátné vzpomínky, sbohem, lehoučkě opojení! Sbohem, bojechtivé šiky, sbohem, vítězství, letící střely a rychle pádící oři! Sbohem, triumfující a posvátná lodi, ohlušující ranní budíčky! Sbohem, bitevní vřavo a zpěvy! Tohle je konec Otellovy slávy.

Jago Klid, pane.

Otello Nešťastníku! Najdi mi jistý důkaz, že je Desdemona pošpiněna... Neutíkej! Nic ti nepomůže! Chci jasný, viditelný důkaz! Nebo na tvou hlavu dopadne blesk mé děsivé zuřivosti, jež se právě probouzí!

Jago Boží milosti, ochraňuj mě! Ať vás ochraňuje nebe. Už nejsem vaším praporečnickem. Chci, ať mi lidé dosvědčí, že být čestný je nebezpečné.

Otello Ne... zůstaň. Snad jsi poctivý.

Jago Bylo by lepší, kdybych byl podvodník.

Otello Pro všechno na světě! Věřím, že mi je Desdemona věrná, ale věřím i tomu, že není. Tobě věřím, že při mně věrně stojíš, ale zároveň si myslím, že ne. Já chci důkaz! Chci mít jistotu!

Jago Pane, ovládejte se, nerozčilujte se tak. A jakou jistotu potřebujete? Snad vidět je v objetí?

Otello Ach, zabil bych je a proklel!

Jago To by byl odvážný čin. A o jaké jistotě sníte, když vám ten špinavý čin stále uniká? Ale přec, když racionálně uvažuji o pravdě, pak mám silnou domněnku, jež vás za krátko dovede k jistotě. Poslouchejte: Byla noc, Cassio spal a já byl poblíž. Přerývaně prozrazoval niterné okouzlení. Pomalu, pomaličku hýbal ústy, jak se odevzdával vášnivému snu, a pak měkce řekl: „Líbezná Desdemono! Svou lásku skryjeme. Budme obezřetní a mějme se na pozoru! Rajské vzrušení mě zcela zaplavilo.“ Smělý sen ještě půvabněji pokračoval. Měkce a s úzkostí, téměř líbaje niternou představu, pak řekl: „Proklínám zlý osud, který tě dal mouřenínovi.“ A tak se sen v bezesný spánek proměnil.

Otello Ó, tak strašná vina!

Jago Vyprávěl jsem vám jen svůj sen.

Otello Sen, který odhaluje skutek.

Jago Sen, který může být důkazem jiného znamení.

Otello A jakého?

Jago Viděl jste někdy v Desdemonině ruce látku vyšívanou květy a jemnější než závoj?

Otello To je šátek, který jsem jí dal, jako první důkaz lásky.

Jago Ten šátek jsem včera (jsem si tím jist) viděl v Cassiově ruce.

Otello Ach, kéž by mu Bůh dal tisíc životů! Jeden je příliš málo na mou zuřivost! Jago, mám srdce jako kus ledu. Pryč ode mne, žalostné přízraky! Všechnu svou marnou lásku posílám k nebi. Pohlédni na mne. On zmizel. Hrozný

had mě pevně svírá! Ach, krev! Krev! Krev! Ano, přísahám na necitelné nebe! Na svíjející se záři! Na smrt a na temné, smrtící moře. Třesu se hněvem a vášní, ať brzy dopadne má ruka! Zvedám ji a napřahuji!

Jago Nevstávejte ještě! Svědkem je slunce, k němuž vzhlížím, zaplavuje mě svou září, dává život širé zemi a všemu stvořenému vtiskne mohutný dech. Já Otellovi vroucně zasvěcuji srdce, paži a duši, i kdyby jeho vůle spěla ke krutému dílu!

Jago a Otello Ano, přísahám na necitelné nebe! Na svíjející se záři! Na smrt a na temné, smrtící moře! Třesu se hněvem a vášní. Ať brzy dopadne ruka, kterou zvedám a napřahuji! Mstící Bože!

3. dějství

- Hlasatel** Přístavní hlídka zaznamenala benátskou galéru, která přiváží na Kypr vyslance.
- Otello** Dobrá. Pokračuj.
- Jago** Přivedu sem Cassia, položím mu pár šikovních otázek a dovedu jej k tomu, aby se rozpovídal. Vy se tamhle schováte a posoudíte, jak se chová, jak mluví, žertuje a gestikuluje. Buďte trpělivý, nebo vám unikne důkaz. Tady je Desdemona. Musím se přetvařovat. Tak já jdu. Šátek...
- Otello** Jdí! Rád bych na to byl zapomněl.
- Desdemona** Kéž tě Bůh potěší, ó, muži, pane mé duše.
- Otello** Děkuji, paní, podejte mi svou bělostnou ruku. Horký pot skrání vaši jemnou krásu.
- Desdemona** Na té kráse ještě nejsou stopy bolesti a věku.
- Otello** A přec tu hnízdí uctivý démon špatné rady a ten půvabnou slonovinu vyzdobí malým drápem. Měkce se vzpíná k modlitbě, ve svatém nadšení.
- Desdemona** Touto rukou jsem vám však dala své srdce... Ale musím s vámi znovu promluvit o Cassiovi.
- Otello** Zase mě přepadá má nemoc. Ovaž mi čelo.
- Desdemona** Tady...
- Otello** Ne, chci ten šátek, který jsem ti daroval.
- Desdemona** Nemám ho s sebou.
- Otello** Desdemono, běda, jestli ho ztratíš! Běda! Jedna mocná kouzelnice do něj začarovala kouzelné vlákno. V něm je uloženo velké kouzlo talismanu. Pozor! Ztratit jej nebo darovat by bylo velkým neštěstím!
- Desdemona** Mluvíš pravdu?
- Otello** Je to pravda.
- Desdemona** Naháníš mi strach!
- Otello** Copak? Ztratilas jej snad?
- Desdemona** Ne.
- Otello** Hledej ho.
- Desdemona** Za chvíli... ho budu hledat...
- Otello** Ne, hned!
- Desdemona** Ty si se mnou jen pohráváš, a nevyslyšíš tak Cassiovu žádost. Šikovně sis to vymyslel.
- Otello** Bože! Pomalu se probírám! Ten šátek...
- Desdemona** Cassio je tvým milým přítelem.

- Otello** Ten šátek!
- Desdemona** Odpusť Cassiovi...
- Otello** Ten šátek!
- Desdemona** Velký Bože! V tvém hlase zní výhrůžka!
- Otello** Podívej se na mě!
- Desdemona** To je děsivá myšlenka!
- Otello** Dívej se mi do tváře! Řekni mi, kdo jsi!
- Desdemona** Otellova věrná žena.
- Otello** Přísaha! Přísaha! Přísaha!
- Desdemona** Otello věří, že jsem věrná.
- Otello** Pro mě jsi nečistá!
- Desdemona** Bože, pomoz mi!
- Otello** Nejspíš ses provinila. Pověz, že jsi poctivá.
- Desdemona** Poctivá... to jsem...
- Otello** Přísaha! Přísaha!
- Desdemona** S hrůzou sleduji tvůj strašný pohled, mluv z tebe bohyne hněvu. Slyším ji a nechápu to. Podívej se na mě! Odhalím ti svou duši i tvář. Vidíš mé zlomené srdce... V pláči prosím za tebe nebesa, žhavými slzami smáčím zemi. Podívej, první slzy, které na mě vymámila bolest.
- Otello** Jestli tě teď uvidí tvůj démon, bude tě považovat za anděla a neuchvátí tě.
- Desdemona** Bůh vidí, jak jsem věrná!
- Otello** Ne! Peklo to vidí.
- Desdemona** Žádám tě o spravedlnost, muži!
- Otello** Ach, Desdemono! Zpátky! Zpátky! Zpátky!
- Desdemona** Ty přeci jen pláčeš? A sténáním mírníš trýzeň srdce! A já jsem nevinnou příčinou takového nářku! Čím jsem se provinila?
- Otello** Ještě se ptáš...? Na tvém bělostném čele je vepsán ten nejhroznější zločin.
- Desdemona** Proboha!
- Otello** Cože? Nejsi snad bídná kurtizána?
- Desdemona** Bože! Ne... ne... mám přece svou křesťanskou víru!
- Otello** Cože?
- Desdemona** Ach, nejsem tou, kterou to hrozné slovo vyjadřuje.
- Otello** Podejte mi ještě svou bělostnou ruku, chci to napravit. Považoval jsem vás (odpusťte mi, je-li to hanebný nápad) za tu bídnou kurtizánu, již je Otellova žena.

Otello Bože! Mohl jsi uvrhnout na mou hlavu veškeré zlo bídy a hanby, udělat trosky z mých smělych, vítězných trofejí, zničit je... Já bych byl klidně nesl krutý kříž úzkostí a urážek, odevzdaný do vůle nebes. Ale taková bolest! Zasáhla předmět mé touhy, kde já radostně duši tiším. Zhaslo to slunce, ten úsměv, ten paprsek, který mi dává život a tolik těší! Ty konečně, Dobrotivosti, nesmrtelný svatý duchu nosící naději, zahal posvátnou tvář hrůzou pekelnou maskou.

Otello To je prokletí! Napřed se musí přiznat a pak zemře! Doznání! Doznání! Důkaz!

Jago Cassio je tam!

Otello Tam? Bože! To jsem rád! Hrůza! Ty chlípné touhy!

Jago Ovládej se! Schovej se!

Jago Pojd', síň je prázdná. Pojd' dál, kapitáne.

Cassio Tento čestný titul mi dosud nepatří.

Jago Odvahu, tvá věc je v takových rukou, že je vítězství jisté.

Cassio Myslel jsem, že se tu setkám s Desdemonou.

Otello On vyslovil její jméno!

Cassio Chtěl bych s ní ještě promluvit, abych zjistil, jestli mi byla udělena milost.

Jago Počkej na ni... A zatím, poněvadž tvůj jazyk nikdy neunaví veselé příběhy, pověz mi něco o té, která tě miluje.

Cassio O kom?

Jago O Bianca.

Cassio Nesmysl!

Jago Ona tě zdolá půvabnými zraky.

Cassio Rozesmáls mě.

Jago Směje se ten, kdo vyhrává.

Cassio V takových potyčkách, popravdě, vyhrává ten, kdo se směje. Ha, ha!

Jago Ha, ha!

Otello Ten ničema triumfuje, jeho výsměch mě zabije. Bože, zmírní úzkost v mém srdci!

Cassio Už jsem sytý polibků a nářků.

Jago To je veselé!

Cassio Ó, ty pomíjívě lásky!

Jago A zálibně se poohlížíš v království jiné krásky. Trefil jsem to?

Cassio Ha, ha!

Jago Ha, ha!

Otello Ten ničema se mi posmívá, jeho výsměch mě zabije. Bože, zmírní úzkost v mém srdci!

Cassio Trefils do černého. Ano, přiznávám. Poslouchej...

Jago Mluv potichu. Poslouchám tě.

Cassio Jago, ty víš, kde bydlím. Neznámá dáma...

Otello Nic neslyším... Běda! Ale chtěl bych to slyšet! Kam jsem dospěl!

Cassio ... vyšíváný závoj...

Jago To je divné! To je divné!

Otello Jago mi naznačuje, abych šel blíž.

Jago Někdo neznámý? Nesmysl!

Cassio Opravdu. Nemohu přijít na to, kdo to je...

Jago Máš ho s sebou?

Cassio Podívej.

Jago To je zázrak! Krásný kavalíre, ve vašem domě ztrácejí andělé svatozář a závoj.

Otello To je on! To je on! Konec a smrt!

Jago Otello poslouchá.

Otello Je konec! Láska a bolest. Mou duší už nikdo ani nehne. Tohle je pavoučí síť, do níž padne tvé srdce, bude bédovat, zaplete se a zemře. Přilíš ji obdivuješ, přilíš na ni hledíš. Pozor na prázdná a prolhaná poblouznění. Tohle je pavoučí síť...

Cassio Půvabný zázrak navíječe a jehly, který vlákna závoje mění v paprsky, bělejší a lehčí než vločky sněhu, než oblak utkaný z nebeské záře. Půvabný zázrak!

Otello Zrada, zrada, zrada! Svůj důkaz, svůj děsivý důkaz ukazuješ na denním světle.

Cassio Půvabný zázrak!

Otello Zrada!

Jago Přilíš ji obdivuješ.

Otello Zrada!

Jago Dej si pozor! Pozor!

Jago Tohle je signál. Ohlašuje, že přijela benátská trojveslice. Poslouchej. Celý hrad odpovídá svým troubením. Jestli se tu nechceš srazit s Otellem, uteč!

Cassio Sbohem.

Jago Jdí.

Otello Jak ji mám zabít?

Jago Tak jste viděl, jak se smál?

Otello Viděl.

Jago A ten šátek?

Otello Všechno jsem viděl.

Sbor Ať žije! Na břeh! Přistávají!

Otello Její vina je jasná.

Sbor Ať žije!

Otello Sežeň mi na tuhle noc jed.

Jago Jed ne.

Sbor Ať žije lev svatého Marka!

Jago Raději uškrtit v její posteli, tam, kde zhřešila.

Otello Ta tvoje spravedlnost se mi líbí.

Jago O Cassia se postará Jago.

Otello Jago, od této chvíle jsi mým kapitánem.

Jago Můj veliteli, vzdávám vám dík. Jsou tu vyslanci. Přijměte je. Ale abyste se vyhnul podezření, ukážeme těm pánům Desdemonu.

Otello Ano, přiveď ji sem.

Sbor Sláva! Ať žije!

Sbor Ať žije lev svatého Marka. Ať žije, ať žije...

Lodovico Dóže a senát zdraví hrdinu, vítěze z Kypru. Odevzdávám do vašich rukou dóžecí poselství.

Otello Líbám znak jeho svrchované Výsosti.

Lodovico Paní, ať vás ochraňují nebesa.

Desdemona A vám kéž nebesa naslouchají.

Emilia Jsi tak smutná!

Desdemona Emilie, velký mrak zahalil Otellův rozum a můj osud.

Jago Pane, jsem rád, že vás vidím.

Lodovico Jago, nějaké novinky? Ale nevidím mezi vámi Cassia.

Jago Kvůli němu je Otello zarmoucený.

Desdemona Věřím, že zase bude v milosti.

Otello Jste si tím jista?

Desdemona Co říkáte?

Lodovico On čte, nemluví s vámi.

Jago Snad že zase bude v milosti.

Desdemona To doufám, Jago. Víš, že mě ke Cassiovi váže opravdový cit...

Otello Mírněte tedy výmluvná ústa...

Desdemona Promiňte, pane...

Otello Mlč, ďáble!

Lodovico Zadrž!

Emilia, Roderigo, sbor To je hrůza! Hrůza!

Lodovico Neodvažuji se pomyslet, že je pravda, co jsem viděl.

Otello Cassio, ke mně!

Jago Co chceš dělat?

Otello Sleduj ji, až on přijde.

Sbor Ach, to je smutná manželka!

Lodovico Tohle má být ten hrdina? Ten vznešený, smělý válečník?

Jago Je takový, jaký je.

Lodovico Pověz, co si o tom myslíš.

Jago Lépe nemluvit.

Otello Tady je! To je on! Zjisti, co si myslí. Pánové! Dóže... (Dobře předstíráš pláč!)... mě volá do Benátek.

Roderigo Proradný osud!

Otello Mým nástupcem na Kypru určuje toho, kdo stál u mé korouhve, Cassia.

Jago Peklo a smrt!

Otello Slovo dóžete je naším zákonem.

Cassio Budu poslušen.

Otello Vidíš...? Nezdá se ti, že ten ničema jásá?

Jago Ne.

Otello Lodní posádku a kohortu (jen dál vzlykej...), lodě a hrad zanechám v moci nového velitele.

Lodovico Otello, pro smilování, utěš ji, nebo jí zlomíš srdce.

Otello My vyplujeme zítra. K zemi! A plač!

Desdemona K zemi! Ano, do temného bahna sražena ležím tu, pláču, mrazí mě v rozechvělé duši, která zvolna umírá. Kdysi v mém úsměvu kvetla naděje a polibek, a teď... úzkost ve tváři a smrtelná křeč v srdci. To slunce, jasné

a životadárné, jež laská nebe i moře, nemůže vysušit hořké slzy mé bolesti.

Emilia Ta nevinná v sobě nemá ani špetku, ani za mák nenávisti, s bolestnou silou zadržuje v hrudi nářek. Slzy se němě třísťí na smutné tváři. Kdo pro ni nepláče, není schopen soucitu.

Cassio Ted' nastává osudová hodina! Záblesk světla ji předurčil. Můj osud se neúprosně naplní. Opojené štěstí naléhá na útěk ze života. K nebi se zvedají vlny uragánu.

Roderigo Pro mne svět potemní, oblaka zakryjí osud, líbezný, plavovlasý anděl zmizí z mé cesty.

Lodovico On chmurně mává rukou a supí vzteky, ona nadpřemsky krásnou tvář obrací v pláči k nebi. V rozjímání o nich pláč po soucitu touží a něžný soucit otupuje ledové srdce.

Sbor / ženy Smilování! Milost! Smrtná, potměšilá úzkost nás předpadá, duše se v hluboké hrůze utápí. Krutý pohled! On ji udeřil. Ta svatá tvář, bledá a něžná, se skloní, mlčí, pláče a umírá. Tak pláčou andělé na nebi, když se tam, ztracen, objeví hříšník.

Sbor / muži To je záhada! Záhada! Temný muž přišel ze záhrobí a nese v sobě slepý stín smrti a hrůzy! Nehty si rozdírá strašnou hrud! Pohled upírá k zemi. Pak vzývá nebe a hrozí pěstí, naježenou tvář vystavuje šlechtným paprskům slunce.

Jago Jediné slovo.

Otello A které?

Jago Pospěš si! Rychle rozpoutej svou pomstu! Čas letí.

Otello To je správná řeč.

Jago Nemá cenu se hněvat. Seber se! Soustřed' se na čin! Na jediný čin! Já se postarám o Cassia. Bude pykat za nastrojené léčky. Tu zlou, ničemnou duši pohltí peklo!

Otello Kdo mu ji vyrve?

Jago Já.

Otello Ty?

Jago Přísahal jsem.

Otello Budiž.

Jago Dnešní noci o něm dostaneš nové zprávy.

Jago Tvé sny zítra skončí v moři a ty na syrové zemi.

Roderigo Jsi nešťastný člověk!

Jago Ty jsi blázen! Kdybys chtěl, můžeš ještě doufat. Do toho, chop se té zkoušky a vyslechni mě.

Roderigo Poslouchám tě.

Jago S prvním svítáním vypluje loď. Cassio je ted' velitelem. A přece, kdyby se mu přihodilo nějaké neštěstí, zůstal by tu Otello.

Roderigo Ponuré světlo temného záblesku!

Jago Chopím se meče! Za temné noci ohlídám jeho stopu a zjistím, kudy a kdy půjde. Zbytek je tvůj. Budu tvou stráží. Na lov! Na lov! Připni si luk!

Roderigo Ano! Zaprodal jsem ti čest a důvěru.

Jago Spěj k cíli! Tvé křehké nitro již popletl falešný sen. Říd' se mým Istivým a hbitým pokynem, ošálený milence, já jdu za svou myšlenkou.

Roderigo Kostky jsou vrženy! Nebojácně tě očekávám, můj poslední, neznámý osude. Pohání mě láska, ale lačná, strašná hvězda smrti mou pouť pustoší.

Otello Jděte pryč!

Sbor Bože!

Otello Utečte všichni před Otellem!

Jago Zasáhlo jej kouzlo a zbavilo veškerého rozumu.

Otello Kdo neodejde, staví se proti mně.

Lodovico Pojď' za mnou.

Sbor Ať žije!

Desdemona Můj manželi!

Otello Duše moje, proklínám tě!

Desdemona, Emilia, Cassio, Roderigo, Lodovico, sbor Hrůza!

Otello Sám před sebou nedokážu utéct! Krev! Ta ohavná myšlenka! „To mě trápí!“ Vidět je spolu v objetí... ten šátek! Ten šátek! Ten šátek! Ha, ha, ha!

Jago Můj jed pracuje.

Sbor Ať žije Otello!

Jago Ozvěna vítězství...

Sbor Ať žije, sláva!

Jago ... to je ta největší chvála.

Sbor Ať žije!
Jago Kdo může zabránit tomu, abych tohle čelo nerozdrtil svým podpatkem?
Sbor Ať žije! Ať žije Otello! Sláva benátskému lvu!
Jago Tady je ten lev!
Sbor Ať žije! Ať žije! Ať žije Otello!

4. dějství

Emilia Byl klidnější?
Desdemona Zdálo se mi, že ano. Přikázal mi, abych ulehla a čekala na něj. Emilie, prosím tě, rozlož na mém loži mé bělostné svatební roucho. Poslyš. Kdybych měla zemřít dříve než ty, pohřbi mě v jednom z těchto závojų. Na takové věci nemyslete.

Emilia Na takové věci nemyslete.
Desdemona Jsem tak smutná. Moje matka měla chudou služku, zamilovanou a krásnou. Jmenovala se Barbara. Milovala muže, který ji pak opustil. Zpívala jednu píseň. Píseň o jívě.
Rozpusť mi vlasy... Dnes večer mám té písni plnou hlavu... Plakala a zpívala na pusté stráni, plakala, ta smutná... Ó, jívo! Jívo! Jívo! Sedávala a hlavu skláněla na hrud! Jívo! Jívo! Jívo!
Zpívejme! Zpívejme! Smuteční jíva bude mou ozdobou. Pospěš si. Za chvíli přijde Otello.
Potoky protékaly rozkvetlými lukami, sklíčené srdce sténalo a v hořké vlně pláče samo srdce jí z očí vytrysklo. Jívo! Jívo! Jívo! Zpívejme! Zpívejme! Smuteční jíva bude mou ozdobou. Ptáci se z temných větví slétali za sladkým zpěvem. A její oči tak plakaly, že se i skály ustrnuly. Ulož tenhle prsten. Ubohá Barbara! Prostými slovy ten příběh končila: On byl zrozen pro svou slávu, já, abych milovala... Poslouchej. Slyším nějaký nářek. Mlč. Kdo to klepe na dveře?

Emilia To je vítr.
Desdemona Já, abych ho milovala a zemřela... Zpívejme! Zpívejme! Jívo! Jívo! Jívo! Sbohem, Emilie. Jak mě páli oči! To je předzvěst pláče. Dobrou noc. Ach, Emilie, Emilie. Sbohem, Emilie, sbohem!

Desdemona Zdrávas, Maria, milosti plná, tys vyvolená mezi ženami a pannami, buď požehnán plod, ó, požehnaná, tvého mateřského lůna, Ježíš. Pros za toho, kdo v úctě před tebou pokleká, pros za hříšníka, za nevinného a za slabého a utiskovaného, za mocného, neboť i on je ubohý. Své milosrdenství projev. Pros za toho, kdo před potupou klopí čelo a před zlým osudem. Za nás, za nás pros, pros stále i v hodině naší smrti, pros

za nás, pros za nás, pros. Zdrávas, Maria, v hodině smrti. Zdrávas! Amen!

Desdemona Kdo je to? Otello?
Otello Ano! Přeríkala jste dnes večer své modlitby?
Desdemona Modlila jsem se...
Otello Chcete-li požádat nebesa o milost za něco, čeho jste se dopustila, poproste je hned.
Desdemona Proč?
Otello Pospěš si. Nechci zabít tvou duši.
Desdemona Mluvíš o zabití?
Otello Ano.
Desdemona Smiluj se nade mnou, můj Bože!
Otello Amen.
Desdemona I vy se smilujte.
Otello Mysli na své hříchy.
Desdemona Mým hříchem je láska.
Otello A proto zemřeš.
Desdemona Zabiješ mě, protože tě miluji?
Otello Miluješ Cassia.
Desdemona Ne! Na mou duši!
Otello Dalas mu ten šátek, který jsem ti daroval.
Desdemona To není pravda.
Otello Viděl jsem ho v jeho ruce.
Desdemona Já za to nemohu!
Otello Přiznej se!
Desdemona Přísahám!
Otello Pozor na křivou přísahu! Uvědom si, že jsi na smrtelném loži.
Desdemona Ale ne, abych zemřela.
Otello Abys zemřela hned teď.
Desdemona Pomoc! Nemiluji Cassia! Ať sem přijde... ať promluví.
Otello Je navždy němý.
Desdemona Bože! Je mrtvý?
Otello Mrtvý.
Desdemona Já jsem ztracena! Jeho podvedli!
Otello Ty se opovažuješ ho oplakávat?
Desdemona Otello, nezabíjej mě!
Otello Marně se bráníš.

Desdemona Nech mě žít.
Otello K zemi! Padni k zemi, děvko!
Desdemona Smilování!
Otello Zemřeš!!!
Desdemona Nech mě žít ještě tuto noc...
Otello Ne!
Desdemona Hodinu...
Otello Ne!
Desdemona Okamžik...
Otello Ne!
Desdemona Jen abych si jednou přeríkala Zdrávas.
Otello Je pozdě!
Desdemona Ach...!
Otello Tichá jako hrob.
Emilia Otevřete! Otevřete!
Otello Kdo je tam? Kdo to klepe?
Emilia Pane můj, prosím vás, dovolte mi s vámi promluvit. Otevřete!
Otello Emilie! Co se stalo?
Emilia Velký zločin! Cassio zabil Roderiga.
Otello A Cassio?
Emilia Žije.
Otello Cassio žije!
Desdemona Nespravedlivě... nespravedlivě zabita...
Emilia Kdo to tam sténá? To je hrůza!
Desdemona Umírám nevinná...
Emilia Velký Bože! Kdo to byl? Kdo to udělal?
Desdemona Nikdo... já sama... Mému Pánu mě poruč... umírám nevinná... sbohem.
Otello Ó, ta lhářka! Já ji zabil.
Emilia Vrahu!
Otello Byla Cassiovou milenkou. Zeptej se na to Jaga.
Emilia Jaga?
Otello Jaga.
Emilia Blázne! A tys tomu věřil?
Otello Troufáš si to popírat?
Emilia Nebojím se tě.
Otello Pozor!
Emilia Hej! Pomoc! Pomoc! Otello zabil Desdemonu!

Cassio, Jago, Lodovico

Co to je za křik! Hrůza! Hrůza!

Emilia Jago, vyvrať to tomu bídnému vrahovi. Věřil jsi, že je Desdemona nevěrná? Mluv!

Jago Myslel jsem, že je nevěrná.

Otello Ten šátek, který jsem jí kdysi dal, ona darovala Cassiovi.

Emilia Ach, můj Bože!

Jago Mlč!

Emilia Ne, všechno povím!

Jago Mlč!

Emilia Ne! On mi ten šátek velkou silou vytrhl z ruky.

Cassio A já jej našel ve svém domě.

Montano Roderigo mi před smrtí řekl, jaké hanebné praktiky tenhle muž užívá.

Otello Tak se ospravedlň!

Jago Ne!

Lodovico Zadrž!

Montano Za ním!

Cassio, Lodovico

Zadržte ho!

Otello A nebe už nemá sílu zasáhnout?

Lodovico Dej mi ten meč!

Otello Tolik jsem se opovážil? Nikdo se mě nemusí bát, i když budu ozbrojený. To je konec mé pouti... Ó! Sláva! Otello zemřel. A ty jsi takbledá! Unavená, nemá a krásná, nevinné stvoření, narozené pod špatnou hvězdou. Chladná jako tvůj čistý život a na nebe povýšena. Desdemono! Desdemono! Ach... je mrtvá, mrtvá, mrtvá! Ještě mám zbraň!

Cassio Ach, zadrž!

Lodovico, Montano

Nešťastník!

Otello Než jsem tě zabil, ženo, políbil jsem tě. Teď, když umírám, v temnotě tu ležím... Políbek... ještě políbek...

Ach! Ještě jeden políbek!

Konec opery



Václava Krejčí Housková (Emilia) a Jana Šrejma Kačírková (Desdemona)